USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudkyně zpravodajky Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatele: **M.D.**, a účastníků řízení: **1) Ing. Petr Pavel**, **M.A.,** a **2) Ing. Tomáš Kulhánek, MBA**, oba zastoupeni advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D., sídlem Voršilská 130/10, Praha 1, a **3) Státní volební komise**, sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, týkající se návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky konané ve dnech 13. a 14. ledna 2023 (I. kolo) a 27. a 28. ledna 2023 (II. kolo),

takto:

I. Návrh na vyslovení neplatnosti volby Ing. Petra Pavla, M.A., prezidentem republiky **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Volební stížnost a vyjádření účastníků

[1] Navrhovatel se domáhá vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky konané ve dnech 13. a 14. ledna 2023 (I. kolo) a 27. a 28. ledna 2023 (II. kolo). Ve svém návrhu (*volební stížnosti*) tvrdí, že volební kampaň neprobíhala čestně a poctivě a o kandidátech byly zveřejňovány nepravdivé údaje (§ 35 odst. 4 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů). Na tom se podíleli nejen samotní kandidáti, ale také „*tzv. demokraté*“ (tj. politici z vládní pětikoalice a s nimi spřízněná média).

[2] Navrhovatel vysvětluje rozdíl mezi tvrzeným postavením kandidáta Andreje Babiše jako spolupracovníka Státní bezpečnosti a mezi povoláním rozvědčíka, pro něž se prý rozhodl kandidát Petr Pavel. Způsob života obou kandidátů před listopadem 1989 nelze podle navrhovatele vůbec srovnávat: zatímco Andrej Babiš žil životem v zásadě běžného občana, Petr Pavel si zvolil dráhu stěžejní opory represivního režimu. *Tzv. demokraté*

přesto vůči kandidátům uplatňují dvojí metr – kandidáta Babiše zavrhují, kdežto kandidáta Pavla omlouvají. Ve volbě byla zneužívána i kauza Čapí hnízdo a byl dezinterpretován předvolební plakát Andreje Babiše o tom, že nezavleče Česko do války. Proti Andreji Babišovi vystupovaly během kampaně „*agresivní bojůvky*“ (třeba v Jablonci nebo v Brně), jejichž násilné a nenávistné chování považuje navrhovatel za nepřípustné. Konečně nezákonné a neústavní je podle navrhovatele i to, že dvěma dalším kandidátům (Denise Rohanové a Karlu Janečkovi) byla účast ve volbě úplně odepřena.

[3] Účastníci řízení Petr Pavel a Tomáš Kulhánek s volební stížností nesouhlasí. Navrhovatel líčí jen své subjektivní dojmy a názory, které neopírá o žádný konkrétní důkaz. Takové námitky nemohou platnost volby zpochybnit.

[4] Dne 14. února 2023 vznesl navrhovatel námitku podjatosti předsedy senátu Tomáše Langáška. Usnesením ze dne 17. února 2023, čj. Nao 40/2023-21, rozhodl Nejvyšší správní soud, že Tomáš Langášek není vyloučen z projednávání a rozhodnutí této věci.

2. Právní hodnocení

[5] Nejvyšší správní soud nejprve popíše, jaké jsou předpoklady pro rozhodování o volebních stížnostech a v jakých krocích soud postupuje, když vypořádává tvrzení navrhovatelů. Pak se bude věnovat jednotlivým okruhům, které přináší právě tato volební stížnost. Aby bylo přehledné, co přesně řekl navrhovatel a co si o tom kterém tvrzení myslí soud, bude to v textu vždy zřetelně vyznačeno.

2.1 *Obecná východiska a povaha volební stížnosti*

[6] Návrh na neplatnost volby prezidenta může podat u Nejvyššího správního soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu voličů. Návrh je třeba podat nejpozději sedm dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta Státní volební komisí (§ 66 odst. 1 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky). Navrhovatel tyto podmínky splnil.

[7] Okruh účastníků řízení o neplatnosti volby prezidenta republiky plyne ze zákona. V tomto případě jsou účastníky kromě navrhovatele i Státní volební komise jako příslušný volební orgán; občan Tomáš Kulhánek, na jehož kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena; a samotný tento kandidát Petr Pavel [§ 90 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)].

[8] Aby volební stížnost mohla být úspěšná, musí být prokázáno *porušení zákona, které hrubě ovlivnilo výsledek volby prezidenta* (§ 66 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky). Z důvodu přehlednosti rozdělil Nejvyšší správní soud v minulosti podmínky přezkumu do tří kroků (usnesení ze dne 2. července 2004, čj. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS; ze dne 4. července 2006, čj. Vol 36/2006-21, č. 960/2006 Sb. NSS; a ze dne 15. února 2018, čj. Vol 16/2018-33, č. 3717/2018 Sb. NSS). Soud tak postupně zkoumá, zda je dána

- nezákonnost, tj. porušení některých ustanovení zákona upravujícího volební proces;
- vztah mezi touto nezákonností a výsledkem volby;
- zásadní intenzita této nezákonnosti, která hrubě ovlivnila výsledek volby.

pokračování

[9] Volební stížnost tedy v prvé řadě musí popsat tvrzenou nezákonnost tak, aby soudu bylo zřejmé, které zákonné pravidlo bylo podle navrhovatele porušeno. Teprve následně může navrhovatel namítat, že tato nezákonnost hrubě ovlivnila výsledek volby. I zde však má vysvětlit, proč je o tom přesvědčen, neboť ne každá nezákonnost nutně ovlivní výsledek.

[10] Projednávaná volební stížnost líčí různé navrhovatelovy názory na věci veřejné a vyjadřuje nesouhlas především s tím, že vlivní politici a média stranili kandidátu Petru Pavlovi, kdežto o kandidátu Andreji Babišovi prý jen šířili lži a pomluvy. Soud nyní nehodnotí, zda šlo skutečně o lži a pomluvy, je však zřejmé, že navrhovatelem popisované názory na Andreje Babiše jsou součástí běžného politického provozu. Ostatně ve veřejném prostoru zaznívají různě zaměřené kritické hlasy vůči Andreji Babišovi už od doby, co se před více než deseti lety zapojil do politiky. Nejde tedy (jak by se to mohlo z navrhovatelova líčení zdát) jen o projevy časově omezené a přesně zacílené volební kampaně, jejíž pravidla hlídá volební soud. Ony kritické názory nemohou být považovány za nečestnou a nepoctivou volební kampaň či za nepravdivá tvrzení jen proto, že navrhovatel s jejich vyzněním nesouhlasí. Už vůbec zde pak soud nevidí vztah mezi těmito názory a výsledkem volby. Navrhovatel je vnitřně přesvědčen, že výsledek volby byl jimi hrubě ovlivněn, toto své přesvědčení ale nevysvětluje a ani nenaznačuje, jak by toto hrubé ovlivnění zamýšlel prokázat.

2.2 *Minulost Andreje Babiše a Petra Pavla*

Navrhovatelova námitka:

> [11] *Tzv. demokraté* prý líčí spolupráci Andreje Babiše se Státní bezpečností tak, aby si z toho občané (zejména nezkušení mladí lidé) odnesli závěr, že Andrej Babiš byl „*hanebným udavačem ve službách bolševického režimu*“. Ve skutečnosti Andrej Babiš podle navrhovatele spolupracoval se Státní bezpečností jen proto, že chtěl zamezit krádežím v zahraničním obchodu. Ve vztahu ke Státní bezpečnosti tak prý Andrej Babiš postupoval „*výhradně chvályhodně a nikdy jinak*“. Sám přece říká, že žádný závazek politického konfidenta nikdy nepodepsal. I historik Petr Blažek a znalec Dušan Schovánek údajně potvrdili dne 16. ledna 2023 v pořadu CNN Prima News 360°, že veškeré styky Andreje Babiše se Státní bezpečností se týkaly hospodářské kriminality a Andrej Babiš nikdy nikoho nepoškodil tím, že by na něj donášel coby politický konfident. Veřejnost tedy byla podle navrhovatele uvedena v omyl právě proto, že věřila médiím a politikům, kteří ji obelhávali. (To navrhovatel připodobnil ke zkušenosti T. G. Masaryka s *Rukopisy* a *Hilsneriádou*.)

Závěr soudu:

[12] Soud znovu připomíná, že tato námitka ve skutečnosti nekritizuje ani tak volební kampaň jako spíš dlouhodobé diskuse o předlistopadové minulosti Andreje Babiše, jak je prezentují ti politici a ta média, s nimiž navrhovatel nesouhlasí. Úkolem volebního soudu však v takové situaci není hodnotit, která ze stran v této diskusi má pravdu. To, zda byl Andrej Babiš evidován jako spolupracovník Státní bezpečnosti neoprávněně, může zjistit jen slovenský soud v řízení k tomu určeném. Ostatně takové řízení už řadu let probíhá a jeho výsledky jsou v médiích průběžně komentovány. Jak je patrné z vlastní navrhovatelovy zmínky o vysílání televize Prima, i v celostátních médiích se voliči mohou

seznamovat s názory, které jsou naopak pro Andreje Babiše příznivé, a navíc tak mohli učinit právě i v době mezi prvním a druhým kolem volby. Především se pak k této otázce mnohokrát vyjadřovali samotní kandidáti v předvolebních debatách, které sledovaly statisíce až miliony občanů. Andrej Babiš tak měl možnost opakovaně přesvědčovat voliče o tom, jak to bylo s jeho spoluprací se Státní bezpečností. Podobně mohl své postoje sdělovat prostřednictvím sociálních sítí. Bylo pak na voličích, ke které z dostupných interpretací se přikloní. Žádné pravidlo vedení volební kampaně tu porušeno nebylo.

Navrhovatelova námitka:

> [13] V další části popisuje volební stížnost kariéru kandidáta Petra Pavla, která byla určena jen pro ty „*nejoddanější vyznavače bolševismu*“. Těžko lze prý Petru Pavlovi věřit, že o špatnosti tehdejšího režimu nic nevěděl: podstatné informace musely proniknout i do konspirativních bytů obývaných rozvědčíky. Všechny osobní materiály Petra Pavla jsou podle navrhovatele dosud k dispozici Moskvě, což může představovat bezpečnostní riziko. Navrhovateli vadí, že je Petr Pavel posuzován jinak než bývalý poslanec za KSČM Zdeněk Ondráček. Ten je kritizován za to, že v lednu 1989 během Palachova týdne bil demonstranty na Václavském náměstí obuškem. Kdyby ovšem Petr Pavel tehdy dostal do ruky obušek, stěží by se prý choval jinak. Je pravda, že Petr Pavel po listopadu 1989 sloužil úspěšně i demokratickému režimu. Polistopadová dráha policisty byla podle navrhovatele u Zdeňka Ondráčka ovšem rovněž příkladná, přesto jej *tzv. demokraté* systematicky osočují. Naproti tomu předlistopadovou kariéru Petra Pavla líčí jako nanejvýš nějaké gentlemanské pochybení. To je podle navrhovatele lež.

Závěr soudu:

[14] Soud má za to, že ani v této části nedokládá volební stížnost porušení zákona, jen shrnuje navrhovatelovy domněnky a politické názory. Téma kursu, jehož se Petr Pavel v osmdesátých letech účastnil, bylo pro média a pro voliče v předvolebním čase právě tak zajímavé jako téma spolupráce Andreje Babiše se Státní bezpečností: oba kandidáti byli s těmito stránkami své minulosti opakovaně konfrontováni a vyjadřovali se k vlastním kariérám i k sobě navzájem. Není tedy zřejmé, v čem navrhovatel spatřuje nečestnost či nepravdivost. Kandidáti nejsou odpovědní za to, jak jejich profesní minulost či jejich mravní integritu hodnotí ostatní politici, a to ani když tato hodnocení zaznívají během volební kampaně. Soud ani nerozumí tomu, jak souvisí životní příběh bývalého poslance Zdeňka Ondráčka s řízením o neplatnosti volby Petra Pavla.

Navrhovatelova námitka:

> [15] Volební stížnost dále vytýká onen již zmíněný dvojí metr vůči oběma kandidátům. Podle navrhovatele se Petr Pavel za své špatné konání omluvil a tvrdí, že teď už koná jinak. Mnohem více je však veřejně kritizován Andrej Babiš, i když před listopadem 1989 žil (nebýt jeho pobytu v Maroku) životem v zásadě běžného občana. Tento dvojí metr by byl podle navrhovatele nepřípustný, i kdyby Andrej Babiš agentem skutečně byl: i pak by podle něj taková role byla nesouměřitelná s rolí „*pilíře režimu, bolševického rozvědčíka*“ Petra Pavla. Andrej Babiš byl navíc systematicky pomlouván za své „*estébáctví*“ a taková pomluva je trestný čin.

Závěr soudu:

pokračování

[16] Soud opakuje, že tato navrhovatelova tvrzení se k volební kampani vztahují jen volně. Právo na svobodu projevu (čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) náleží každému, tedy i politikům či novinářům. Nelze požadovat, aby se tito aktéři veřejné debaty právě v čase před volbou prezidenta republiky přestali vyjadřovat k tomu, co si myslí o jednotlivých kandidátech, nebo se začali vyjadřovat tak, aby to souznělo právě s navrhovatelovým přesvědčením. Podstatou demokratické diskuse je možnost sdělit svobodně svůj názor a ochota konfrontovat jej s názory opačnými. Mohou-li si všichni říci v debatě své, přispívá právě to k řádnému průběhu volební kampaně. Je pak už jen na voličích, kterým názorům se rozhodnou naslouchat.

2.3 *Aktuální kauzy: válka a mír, Andrej Babiš a Vladimir Putin, Čapí hnízdo*

Navrhovatelova námitka:

> [17] Petr Pavel i jeho podporovatelé postupovali podle navrhovatele „*zcela nečestně*“ ve věci plakátu Andreje Babiše „*Nezavleču Česko do války. Jsem diplomat, ne voják*“. Když totiž někdo nechce zavlékat do války, je to proto, že chce mír. Petr Pavel však na tento plakát reagoval ostrým výpadem proti Andreji Babišovi. Potvrzením nečestného vedení kampaně je i to, že *tzv. demokraté* z koalice Spolu vydali plakát, na němž byl Andrej Babiš s prezidentem Putinem a stálo tam „*Závislost na Rusku. Bezpečnostní hrozba*“. To byla podle navrhovatele jasná a nesporná lež, která nejspíš výrazně ovlivnila výsledek volby. *Tzv. demokraté* ve volbě zneužívali i kauzu Čapí hnízdo, pravděpodobně také lživou.

Závěr soudu:

[18] Soud nemůže souhlasit s tím, že by Petr Pavel reagoval na plakát svého protikandidáta nečestně; ostatně navrhovatel onen „*ostrý výpad*“ ani neupřesnil. (Šíření tohoto plakátu v týdnu před druhým kolem volby považuje soud za obecně známou skutečnost, kterou není třeba dokazovat.) Soud sám ve veřejném prostoru nezaznamenal žádné nepřiměřené reakce. Naopak reakce se vedly v rovině standardní volební kampaně, byť odpovídaly její „nejžhavější“ fázi, protože do druhého kola volby zbývalo jen pár dní. Ani těchto reakcí by ovšem nebylo, kdyby nebylo samotné akce Andreje Babiše, tedy zveřejnění plakátu, který svou textací přímo mířil proti jeho protikandidátovi – bývalému vojákovi. (Jak sám Andrej Babiš později vysvětloval, správně nemělo být na plakátu slovo „voják“, ale „generál“, tedy přímo hodnost jeho protikandidáta, kterou Petr Pavel využíval i během volební kampaně.)

[19] Plakát koalice Spolu vyobrazující Andreje Babiše a Vladimira Putina (jehož šíření soud také považuje za obecně známou skutečnost) byl použit už v srpnu či září 2022 před volbami do zastupitelstev obcí. Postava Andreje Babiše měla na plakátu zastupovat hnutí ANO 2011, jehož je kandidát předsedou a proti němuž se koalice Spolu tehdy vymezovala. Soud se tu nebude zabývat tím, který z obou plakátů byl méně vkusný: navrhovatelovu výhradu proti plakátu koalice Spolu lze totiž vyvrátit právě už jen dobou a okolnostmi jeho zveřejnění, které nijak nesouvisely s volbou prezidenta republiky. (Andrej Babiš oznámil svou kandidaturu do funkce prezidenta republiky až 30. října 2022.) Stejně jako už výše si pak soud klade otázku, proč by měla být kampaň vedená koalicí Spolu či jejími politiky přičitatelná kandidátu Petru Pavlovi a jak by vůbec myslitelně mohla zpochybnit jeho volbu prezidentem republiky. Navrhovateli se nepodařilo to soudu vysvětlit.

[20] Čapímu hnízdu věnoval navrhovatel jednu větu, proto se i soud vyjádří stručně. Opět tu jde o kauzu, o níž se veřejně diskutuje už několik let, nejde o nic specifického pro prezidentskou volební kampaň. Krom toho pět dní před prvním dnem volby zprostil soud nepravomocně Andreje Babiše obžaloby, která byla v této věci vznesena. Při takovém načasování si tedy lze stěží představit, že by mohl být Andrej Babiš tímto zprošťujícím rozsudkem ve volbě nějak znevýhodněn.

2.4 *Předvolební setkání Andreje Babiše s voliči*

Navrhovatelova námitka:

> [21] Navrhovatel je přesvědčen, že ani upřímné antibabišovské odhodlání, které sdílejí lidé obelhaní *tzv. demokraty*, nemůže ospravedlnit násilné a i jinak protiústavní jednání. Tím má na mysli činnost „*agresivních bojůvek*“, které nedovolily Andreji Babišovi sejít se se svými voliči v Jablonci a v Brně. Tyto bojůvky odůvodňují své antidemokratické chování bojem za demokracii; jejich chování však připomíná bojůvky fašistické a nacistické. *Tzv. demokraté* toto chování schvalují a nijak na ně nereaguje ani státní moc.

Závěr soudu:

[22] Podle soudu je běžným projevem politicky aktivní společnosti, že se na předvolebních setkáních kandidátů s voliči obvykle scházejí jak příznivci daného kandidáta, tak jeho odpůrci. Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno všem (čl. 19 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Je zřejmé, že kandidátovi odpůrci zde budou vyjadřovat názory, které kandidáta kritizují. K tomu soud zdůrazňuje, že účastníci takových shromáždění by měli dodržovat základní slušnost a snažit se, aby nevyhnutelné předvolební emoce nepřekročily přijatelnou mez a také neznemožnily výkon shromažďovacího práva jiným.

[23] Z navrhovatelových tvrzení o průběhu shromáždění v Brně a Jablonci je patrné jeho pohoršení, nejsou z nich však zřejmé žádné konkrétní skutkové okolnosti, které by soud případně mohl hodnotit. V každém případě z veřejně dostupných informací není soudu známo nic o tom, že by se na shromážděních vyskytovaly *bojůvky* (= malé bojové oddíly). Soud připomíná, že nesouhlas s kandidátem, který dávají při takové příležitosti najevo shromáždění občané, se nestává (proti)kampaní jen proto, že se odehrává v předvolebním čase a tváří v tvář názorovým odpůrcům. Jde zkrátka o uplatňování svobody projevu podle čl. 17 Listiny. Je dost pravděpodobné, že ne všichni občané se v takto politicky vypjaté situaci dokážou chovat slušně a s respektem ke svým názorovým odpůrcům, a v některých případech tak budou i protiprávně narušovat svobodu shromažďování druhých; zároveň soud pokládá za nemožné, aby chování případných individuálních výtržníků mohlo zpochybnit platnost volby prezidenta republiky. Navrhovatel k tomu opět neříká nic konkrétního; setrvává jen na tom, že protivníky Andreje Babiše charakterizuje agrese a nenávist, kdežto sám Andrej Babiš vystupuje jako skutečný demokrat. Toto navrhovatelovo politické přesvědčení nepřísluší soudu hodnotit.

[24] Pro úplnost lze dodat, že apel na čestnou a poctivou volební kampaň směřuje především vůči samotným kandidátům. Už dříve soud vyslovil, že i kdyby v průběhu

volební kampaně porušily zákon třetí osoby (tedy nikoli kandidát, ale právě například skupina jeho podporovatelů), mělo by to být důvodem pro vyslovení neplatnosti volby jen výjimečně (již citované usnesení čj. Vol 16/2018-33, bod 29; také nález Ústavního soudu ze dne 18. února 1999, sp. zn. I. ÚS 526/98, *ve věci senátorky Lastovecké*).

2.5 *Neregistrovaní kandidáti na funkci prezidenta republiky*

Navrhovatelova námitka:

> [25] V závěru své volební stížnosti upozorňuje navrhovatel na to, že kandidáti Denisa Rohanová a Karel Janeček byli z volby vyřazeni nezákonně. Soudní rozhodnutí ve věci Denisy Rohanové popírají zákaz retroaktivity: čl. 56 odst. 5 Ústavy totiž nijak nezapovídá, aby kandidátku navrhli bývalí zákonodárci. Zaujaly-li soudy opačný výklad, mohly tak učinit až pro potřeby volby budoucí. Karel Janeček je zase matematik, a tak asi umí počítat. Tvrdí-li, že měl přes 50 000 platných podpisů, lze to hodnověrně ověřit jen tak, že se tyto podpisy do jednoho přepočítají.

Závěr soudu:

[26] Tato námitka je v nynějším řízení předem odsouzena k neúspěchu. V řízení ve věcech neplatnosti voleb a hlasování podle § 90 s. ř. s. totiž vůbec nelze argumentovat vadami při registraci kandidátní listiny (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. listopadu 2016, čj. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS). K uplatnění námitek proti registraci slouží samostatné řízení týkající se ochrany ve věcech registrace (§ 89 s. ř. s. a § 65 zákona o volbě prezidenta republiky).

[27] Pro volbu prezidenta republiky byly zaregistrovány kandidátní listiny devíti kandidátů. Část z nich již soud přezkoumal, ty zbývající žádný z oprávněných navrhovatelů nezpochybnil. Všechna rozhodnutí o registraci jsou pravomocná a při soudním zkoumání platnosti volby prezidenta se již nelze zabývat tím, zda v registračním řízení byl, či nebyl porušen zákon.

[28] Je pravda, že navrhovatel nebyl oprávněn návrh ve věci registrace kandidátních listin podat, neboť ho k tomu zákon neopravňuje (okruh navrhovatelů ve věci registrace kandidátní listiny podle § 89 s. ř. s. je totiž podstatně užší než okruh navrhovatelů neplatnosti volby prezidenta podle § 90 s. ř. s.). Tím spíš však nemůže (ne)registraci zpochybňovat v návrhu na vyslovení neplatnosti volby prezidenta, tedy v řízení se zcela odlišným předmětem (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. února 2013, čj. Vol 30/2013-47, body 17 až 20). To odpovídá smyslu registračního řízení, v němž vzniká vztah jen mezi těmi, kdo navrhují registraci kandidátních listin, a registračním orgánem (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2004, čj. Vol 11/2004-31, č. 471/2005 Sb. NSS).

[29] Na okraj k tomu lze dodat, že úkolem soudu (a už vůbec ne soudu volebního, který rozhoduje ve velmi omezených lhůtách) není prověřovat se stejnou mírou pečlivosti veškerá tvrzení, s nimiž účastníci přicházejí. Soud se především musí řídit zákonnými pravidly – ať už jde o vlastní hmotněprávní úpravu otázek, o něž je ve věci spor, nebo o procesní pravidla upravující postup soudu v řízení. Stejně tak platí zákon i pro samotné účastníky: ti musejí své výhrady nejen tvrdit, ale i prokazovat, a nemohou se s úspěchem

domáhat něčeho, co zákon neumožňuje. Zákon o volbě prezidenta republiky přesně popisuje způsob, jakým se mají ověřovat podpisy občanů na petičních arších podporujících kandidaturu na funkci prezidenta republiky. Soud proto může z popudu volební stížnosti ve věci registrace přezkoumat jen ten postup Ministerstva vnitra, který pro ověřování podpisů stanoví zákon. Naopak nemůže vytýkat ministerstvu, že neověřilo všechny předložené podpisy, a už vůbec se nemůže stavět na jeho místo a ověřovat je všechny sám. Na tom nic nemění ani fakt, že třeba kandidát Karel Janeček umí podle navrhovatelova názoru počítat, protože je matematik. Účastníci – i když nejsou matematiky – bývají často přesvědčeni, že otázkám, jimž se věnují ve svých návrzích, rozumějí nejlépe. Soud však nezkoumá, kdo z účastníků je chytřejší: hodnotí jen to, zda byl v dané věci dodržen, či naopak porušen zákon.

3. Závěr a náklady řízení

[30] Volební stížnost neobsahovala žádný důvod pro vyslovení neplatnosti volby prezidenta, a Nejvyšší správní soud ji proto zamítl. O návrhu ze dne 14. února 2023 na předběžné opatření, spočívající v pozastavení inaugurace Petra Pavla do úřadu prezidenta republiky, soud nerozhodoval, protože do pár dnů od jeho podání (a v zákonné lhůtě pro rozhodnutí o volební stížnosti) rozhodl o věci samé.

[31] Závěrem soud upozorňuje na to, že navrhovatel se mýlí, tvrdí-li ve svém podání ze dne 14. února 2023, že v jeho věci Vol 197/2021, v níž se domáhal neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu, dosud nebylo řádně rozhodnuto. Jeho návrh soud odmítl dne 3. listopadu 2021 (téhož dne nabylo usnesení právní moci). K dalším otázkám, které se navrhovateli tehdy zdály sporné, se pak soud vyjádřil v navazujícím neformálním přípisu. Nyní tedy už nemá, co by k tomu dodal.

[32] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 věta druhá soudního řádu správního).

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2023

Tomáš Langášek
předseda senátu